

franske eller tyske Lovgivning? Ja, nu have vi læst noget om dette i Kommissionsbetænkningen; men hvis vi ikke havde haft den, havde sikkert ikke Mange af os været slynderligt vel bevandrede i disse Sager. Og det gaar selvfølgelig paa samme Maade i England. Der er ikke Mange der, som kende den danske Smørlovgivning, og det er ikke let at faae Englænderne til at kende den. Skulde vi gjøre Virkning, maatte vi skrive den Lov, hvormed vi vilde gjøre Indtryk i England, saa let forstaaelig som mulig. Vi maatte vedtage en Lov, som kunde gjøre Indtryk ved sine simple Ord, ved en enkelt klar Bestemmelse. Men vedtage vi en lang Lov med mange Paragrafer, Noget, som der skal tænkes over, opnaa vi ingen Virkning, for det give de sig ikke til, de have andet at bestille i England, end at studere den danske Lovgivning. Ogsaa af den Grund tror jeg altsaa, at hvis vi vilde gjøre Virkning i England, maa vi gjøre det ved en Lov, der simpelthen indeholder et Forbud mod Kunstsmør i Danmark. Det ville de forstaa og skjønne paa, forudsat naturligvis, at vi ikke lade den ligge i Arkiverne herhjemme, men sende den til England og faae den udbredt der. Hvis vi vedtage i Rigsdagen en Lov, som siger: Kunstsmør findes ikke i Danmark, Kunstsmør maa ikke tilberedes i og ikke udføres fra Danmark, og saa naturligvis bruge den, som vi bør, og som jeg selvfølgelig ogsaa antager, at vi ville, saaledes nemlig, at ikke en eneste Bøtte dansk Smør gaar til England, uden at blive meldt til de i England ansatte Funktionærer, og saaledes altsaa, at Ingen, som handler med dansk Smør i England vilde undlade at efterse, om Forsendingerne bar det rette Præg, vil det utvivlsomt gjøre god Virkning. Det vilde trænge ind i den almindelige Bevidsthed der, og saa vilde vi have den Følv, som den altid har, der kommer først. Vi vilde faae Forspringet paa det engelske Marked. Der er forøvrigt ingen Grund til at antage, at de Andre skulde følge efter os paa denne Vej; thi som jeg sagde før, vort Land er exceptionelt stillet i denne Retning. Jeg tror ikke, at der er andre Lande, som have Grund til at gjøre saa Meget for sit Smørmarked, som vi have Grund til, fordi der intet andet Land er, hvor Smørret spiller en saadan Rolle og har den Betydning, som det har for os. Ganske vist er der enkelte Lande, som Tyskland f. Ex., der ere komne os tæt op i Hælene, i Fald man vedtager det Regeringsforslag, som er forelagt i Tyskland. Det er sandt, men Tyskland er ikke en Konkurrent for os paa det engelske Marked og

har rimeligvis ingen Udsigt til at blive det. Men muligvis er der dog andre mindre Lande, der ville følge os. Vi have imidlertid Forspringet, det vil gjøre Indtryk, og Englænderne ville vide, at vi kun handle med ægte Smør. Og at dette ikke skulde have Betydning, faar Ingen mig til at tru. Nu siges det, at vi ikke kunne bevise, at det danske Smør vil stige en eneste Dre derved. Nei, det er rigtigt; det tror jeg ikke, noget Menneffe kan bevise. Men ogsaa her vil jeg fremhæve: Hvor mærkelige ere ikke de Argumenter, som gjøres gjældende i denne Sag? Først tales der om de danske Konsumenter. Det siges: Lad os endelig beholde Kunstsmørret, fordi ellers ville Priserne paa Natursmørret stige altsor høit her. Kommer Talen derimod paa det engelske Marked, hedder det, at Prisen vil ikke stige en eneste Dre ved at forbyde Kunstsmørret. Ja saaledes er Argumentet. Men jeg siger, vi paastaa jo ikke, at Smørret vil stige i Pris; lad os tværtimod gaa ud fra, at det ikke stiger, men at Prisen blot holder sig. Og jeg vil dog her spørge: Hvor mange Dre steg det danske Smør, da vi vedtog den Lov, som nu gjælder? Jeg tror ikke, at det steg, det blev tværtimod staaende; men det var jo heller ikke Meningen med Loven, at det skulde stige i Pris. Meningen med den var, at vort Smør skulde værges i den Stilling, som det havde, og det vil selvfølgelig ogsaa være Meningen med de af Udvalgets Flertal foreslaaede Foranstaltninger i samme Retning, som vi tilsidst maatte komme overens om. Det er ikke for en Prisstigning, vi arbeide, men for at fjerne den Fare, der truer den store Produktion, for at værges den og fremdeles hævide den, for at stifte et fast Grundlag for vor hjemlige Virksomhed og et fast Grundlag for vor Virksomhed udad til. Altsaa den Indvending, at man ikke kan bevise, at Smørrets Pris vil stige endog en eneste Dre ved, at vi træffe energiske Foranstaltninger og Forholdsregler til Sikring af Produktionen, er ingen Indvending. Og de Herrer skulle nok vogte sig for at bevise det Modsatte. I denne Sag har man ikke Andet end Slutninger og Sandsynlighedsberegninger at holde sig til i Henseende til, hvad der vil vise sig at være fordelagtigt for os. Jeg kan ikke komme ud over, at det er ikke ufornuftigt af Englænderne, om de sætte Pris paa at handle med et Land, hvor der ikke findes Andet end ægte Smør; for det Samme vilde enhver af os gjøre i Danmark i daglig Handel og Wandel.

Der er endnu enkelte Indvendinger mod dette Standpunkt, hvis Argumenter jeg